

De Russen zijn in 't stad en heten Otrada

“Velen vinden muziek een uitstekende uitlaatklep”

Als er over één zaak in het ganse Perestrojka-gebeuren grote verwarring heerst, dan is het wel of de Russen nu al dan niet België in grote getale zijn binnen gevallen. Je treft er geweldig uiteenlopende cijfers over aan. Volgens het officiële Statbel verbleven er in 2017 zo'n 12.259 Russen in ons land en daarmee zijn alleen de mensen bedoeld, die uitsluitend een Russisch paspoort bezitten.

Tel je daar de genaturaliseerde Russen bij en personen uit de vroegere Russische staten dan mag je volgens de Russische ambassade rekenen op zo'n 70.000 mensen, terwijl het Russisch Huis zelfs spreekt over 100.000 Russen.

Maar vermits alleen de mensen met de Russische nationaliteit ook in België mogen kiezen voor de Russische president, zakt dat cijfer dan weer drastisch en leren we dat er in 2012 zo'n 451 stemmen werden uitgebracht in Antwerpen (waarvan bijna de helft stemde op Poetin).

En als je dan nog verder afzakt naar culturele organisaties, dan krijgen we b.v. bij het Russisch folkloristische ensemble Otrada te horen, dat zij over een goede tiental leden beschikt. En was het niet de bedoeling van de ZWK om met deze mensen in zee te gaan voor een Russische avond? Wij dus op zoek naar meer gegevens over Otrada. De Nederlander Detlef Bitter is onze woordvoerder, aangezien hij getrouwd is met de dirigente en leidster van Otrada, nl. Elena Borisenko. Een prima tolk bijgevolg ook.

Otrada maakt overigens deel uit van de culturele organisatie 'Kleurenpalet'. De groep is gevestigd in het huis naast de vroegere Sint-Jozefskerk, de huidige Russisch-Orthodoxe kerk. Als je het fraai bebloemde perkje voorbijgaat, moet je enkele trappen beklimmen en je komt in een ruim lokaal. Via de plaatselijke 'pope' (zeg maar: priester) mocht Otrada gebruik maken van deze ruimte en tegelijkertijd vroegen ze zich af wat ze nog konden betekenen voor de kerkgangers.

“Otrada zelf betekent ‘Blijdschap’ en het huidige gezelschap bestaat sinds 2013. Elena volgde studies aan het conservatorium van Moskou en zij werd logischerwijze onze lerares en dirigente, ook al omdat ze in het verleden al meegewerkt had met gelijksoortige ensembles. We vormden een ploeg geïnteresseerde mensen, die al of niet gelieerd waren met muziek – want we hebben ook een boekhouder en een financieel administratieve kracht in ons ledenbestand – maar ze moesten wel allemaal een affiniteit hebben met de Russische folkore.”

Wat doen jullie precies met de muziek?

Detlef: “ Wij zijn een ensemble waarin zang, muziek, dans, het werken met muzikale instrumenten beleefd wordt. We hebben een ‘lepelorkestje’ en iemand die accordeon speelt. We maken in al die elementen geen specifieke keuze. We doen alles. De groep bestaat voor het grootste gedeelte uit vrouwen en we hebben vooral een aantal traditionele gezangen op ons repertoire.”

Wat stellen jullie zich als doel met Otrada?

“Het behouden en het bevorderen van de Russische folklore en cultuur. We beschouwen het ook als een leuke bezigheid en het is goed voor de persoonlijke ontwikkeling of om een aantal zaken bij te leren.”

Hoe komen jullie aan een gepast aantal deelnemers, hoe rekruteren jullie?

“Wij trekken mensen aan die in de vroegere Sovjet-Unie verbleven en die de Russische tradities nog kennen. Zo heb je niet alleen Russen, maar intussen ook mensen uit Kazachstan, Oekraïne, Urgizië, Kirgizië, Oezbekistan of de Baltische Staten. Zij komen soms via lessen die ikzelf of Elena geven, soms komen ze al eens via de ambassade of het consulaat en zo hebben we zelfs een Brusselaar in onze groep. Wij staan open voor iedereen, maar wie meedoet, moet natuurlijk ook de taal zo goed mogelijk beheersen.”

Zorgt die verzameling van mensen uit diverse (ex-)Sovjet-staten soms niet voor (politieke) problemen?

“Nee, want de klemtoon ligt bij ons toch op de onderlinge vriendschap en het samen musiceren. Er worden geen politieke discussies gevoerd. Wij bezoeken ook festivals in binnen- en buitenland en daar ondervinden we geen problemen. Tussen de verschillende volkeren onderling is er eigenlijk geen probleem, het zijn vooral de politici die de problemen veroorzaken of erger maken dan ze eigenlijk zijn.”

Over welk repertoire beschikken jullie specifiek en waar treden jullie zoal op?

“Wij treden vooral op met klassieke Russische folkloreliederen. Het populaire lied, zeg maar, dat elke Rus kan meezingen. Niet van die liederen waarbij je achter de rode vlag moet aanlopen of politiek geïnspireerd. Nee, veelal het traditionele werk uit verschillende delen van Rusland. En van waar ze ook komen, ze kennen allemaal Russisch bij ons en ze voelen zich verbonden met de Russische cultuur. In de jaren 1930-40 werden ook universitairers naar Oezbekistan gestuurd of naar de Tataren om daar de bevolking op een hoger niveau te brengen, maar zij namen ook hun typische liederen mee naar ginder.”

Zingen jullie ook liederen in andere talen?

“Ja, als we hier in België of Nederland optreden, zingen we ook wel enkele bekende liederen van hier: ‘De lichtjes van de Schelde’, ‘Daar in dat kleine café aan de haven’ of ‘Heb je even voor mij’. Weet je trouwens dat we het meeste optreden voor de Okra. We hebben een Okra-repertoire ook, voor mensen van meer dan 50 jaar b.v. Bij ons zitten de meesten – niet allemaal, want we hebben er ook eentje van 28 jaar – in die leeftijdscategorie. Al is het soms wel een probleem dat we onvoldoende het Nederlandstalige lied kennen.”

Rusland staat nochtans gekend om zijn grote muzikaliteit...

“Dat klopt wel. Russen zijn zeer muzikaal, maar achterliggend zit er toch steeds de boodschap in dat het allemaal doelmatig moet zijn. Het moet een groter doel dienen en niet zo zeer omdat je het graag doet. Toch vinden velen in de muziek een uitlaatklep. Weg uit die doelmatigheid. En dus vind je in Rusland heel veel colleges, conservatoria, muziekscholen of culturele centra, waar allerlei soorten muziek beoefend worden.”

Zie je dan een groot onderscheid in de muziek zoals ze in Rusland bestaat?

“Zeker. Je kan zelfs drie strakke, verschillende muziekgenres onderscheiden. Je hebt de klassieke muziek, die eerder beoefend of beluisterd wordt door de bovenlaag van de bevolking. Je hebt de orthodoxe gezangen, die hoofdzakelijk in de kerken thuis horen. En dan heb je de folkloristische muziek, de muziek van het gewone volk. Die verschillen worden nogal strak in ere gehouden. Al heb je vooral bij de jeugd de populaire popmuziek, maar die in Rusland toch meestal haar basis vindt in het folkloristische. Want je hebt in die folkloremuziek ook veel variaties: dansen, soms een stukje polyfonische muziek, romances, er wordt bewogen en uitgenodigd. Russen zijn een volk dat graag zingt. Ook de lichtere orthodoxe gezangen zijn dikwijls wel gekend bij een groot deel van de bevolking. Maar elk volk heeft binnen die grote groep Russen ook haar eigenheid aan liederen en muzikale inbreng. Die eigen tradities kan je ook terugvinden in de kleren die ze aandoen bij optredens.”

Jullie bestaan nog niet zo héél lang, maar treden jullie nog op andere plaatsen op dan bij de Okra's?

“Zeker. Wij hebben aan diverse festivals meegedaan, zoals het Russische festival in Brussel, Borgerrio in Borgerhout of een optreden voor het Internationaal Comité... Nadat we ook al een concert hadden met drie diverse koorgroepen (wij, een orthodox koor en zelfs een Gospelgroep), vonden we het wel leuk of eens iets samen te doen met een Belgisch koor en zo zijn we via Stefania bij het mannenkoor ZWK terecht gekomen. Waarom niet? Was het niet Tolstoï die zei: 'Iedere straatveger heeft zijn eigen lied'?

Want soms konden de mensen via de muziek hun grieven uitzingen tegen b.v. het beleid van de tsaren. Dat was hun manier van stil protest, van kritiek op het regime. Maar verder vieren wij het Russisch carnaval (op hetzelfde tijdstip als jullie), het oogstfeest, het lentefeest...”

Jullie zitten hier midden in de Joodse wijk. Krijg je dan geen Russische joden over de vloer.

“Neen, die hebben hun eigen tradities.”

Wie bepaalt wat jullie zingen en waar haal je die inspiratie?

“Elena is de leidster en zij bepaalt dus wat er gezongen wordt. Dat wordt natuurlijk ook overlegd met de groep, want je hebt ook de dansers, de instrumentbespelers en ook met hun ideeën wordt overlegd welk programma we kunnen uitbouwen. Stefanya is sinds september 2019 toegevoegd aan onze groep, om onze groepen bijeen te brengen.”

Voor onze koorleden is het ontcijferen van de Russische taal niet altijd gemakkelijk.

“Daar kan ik best inkomen. Ik geef ook Nederlands aan Russischtaligen. En Russisch aan Nederlandstaligen. Ik ken het probleem. Het Nederlandstalige lied vind ik duidelijker, harder, terwijl het er bij de Russen meer vocaler aan toegaat. Dikwijls zijn die liederen zo populair voor ons dat we ze uit het hoofd zingen en dat er dikwijls zelfs geen dirigent nodig is.”

Wat verwacht Otrada van de toekomst en welke dromen wil ze nog in vervulling zien gaan?

“Zingen en muziek maken zoals o.a. met jullie, vinden we een interessant experiment. Het klinkt soms contrasterend, geheel anders en toch vormt het uiteindelijk een dynamisch geheel. Het publiek dat deze combinatie voor het eerst ziet en hoort, zal het zeker niet saai vinden. Zeker weten. Wij hebben ook een tenor in het koor voor een aantal solo's en ook iemand die zeer goed met een accordeon overweg kan.

Op langere termijn gezien, zou het mooi zijn, mocht er nog een instrumentaal groepje bijkomen met allerlei verschillende instrumenten: gitaar, slagwerk, contrabas, viool, of met traditioneel Russische instrumenten zoals balalaika, domra of bayan... Maar we gaan hoe dan ook verder. Hoe meer en hoe jongere leden, hoe meer mogelijkheden.”

Vinden jullie in het Antwerpse toch jonge Russische talenten?

“Wij hebben in Antwerpen twee Russische scholen met vooral de school bij het Lyceum in de Quellinstraat, er is een school in Brasschaat, in Eindhoven... Die zijn er ook nodig om stilaan nieuwe popes te vinden... *(lacht)*”

Voelen de Russen zich eigenlijk goed thuis in Antwerpen?

“Absoluut. Ze wonen hier graag, ook al omdat Antwerpen een kosmopolitische stad is, waar vele culturen naast mekaar leven en waarin de haven een belangrijke rol vervult. Nee, dan wonen ze liever hier dan b.v. in een provinciestadje als Tilburg.”

Russisch concert afgelast

Nadat onze dirigent Johan Clerckx het niet meer zag zitten om met steeds wisselende programmavoorstellen tijdig klaar te komen om een kwalitatief sterk concert af te leveren, besliste het bestuur van het mannenkoor ZWK om het voorziene Russisch concert van 25 april op Linkeroever af te gelasten.

Dit belet wellicht niet dat in de toekomst enkele fraaie stukjes van deze Russische muziek kunnen opgenomen worden in één of ander programma.

Wij verontschuldigen ons bij diegenen die al veel werk staken in de voorbereiding van dit concert en bij onze supporters, die deze datum allicht al met stip hadden genoteerd in hun agenda. Wij houden hen op de hoogte van onze komende uitvoeringen.

Het bestuur

leder zijn/haar mening

Zoals dat al een tijdje het geval is in Eigen Krabbels, staat dit maandblad open voor alle meningen in zoverre ze niet beledigend, persoonlijk of sexistisch zijn.

Een absoluut dieptepunt

Zelfs de leden met meer dan 50 jaar ZWK-ervaring op de teller maakten het nog nooit mee.

Een aangekondigd concert, waarvoor al meer dan drie maanden gerepeteerd werd, wordt plotseling geannuleerd. Toch een absoluut dieptepunt in de geschiedenis van de ZWK.

Akkoord, de Russische taal is niet de vlotste taal om uit te spreken – zelfs al krijg je de teksten dan fonetisch op jouw partituur – maar is het Duits of het Frans dan zo veel gemakkelijker om te zingen?

Akkoord, we kregen wel regelmatig andere stukken voor de neus geschoteld die ‘nieuw’ werden in de programmatie, zodat er op de duur meer stukken in onze kافت zaten, die we niet meer zongen, dan stukken die nog wel de dienst uitmaakten... Maar er was toch echt wel mooie, soms zelfs aangrijpende muziek bij. Jammer dus!

Akkoord, de tijd om die steeds wisselende stukken op een kwalitatief verantwoorde manier voor een breder publiek te brengen, werd almaar korter. Maar was er dan geen betere planning of vroeger overleg mogelijk geweest om dit alles binnen een haalbare periode onder de knie (of toch minstens tot aan het middenrif) te krijgen?

Want zeg nu eerlijk: dit zangseizoen is naar de knoppen! Alleen het aangekondigde kerstconcert kan je nog als een doekje voor het bloeden beschouwen. Hopelijk dan toch! Verder niks meer op het programma gedurende negen maanden. Komaan, zeg! Een schande voor een koor dat zichzelf respecteert!

Wat voor een koor zijn we nog, dat we dit ernstig moeten nemen. Zijn we zo diep gezakt dat ze ons beter Kolderzangers noemen? En dat is zelfs geen jaloerse verwijzing naar 'onze' Zolderzangers, die meer uitvoeringen op hun programma hebben staan dan de 'echte' (?) ZWK. En moeten wij onze naam bijgevolg niet wijzigen in KWK (Kolderrijke Wandelkring)?

Gelukkig zal daarin de term 'kring' nog blijven bestaan, want na elke repetitie vinden de meesten het toch nog leuk om samen te praten, te discussiëren, te leuteren, te zwanzen en iets te drinken. Enkele weken geleden werd het daar – na alweer een zuchtende Russische repetitie – een uitbundige bedoening omdat iedereen nog wel de smartlappen van Nico Haak, Eddy Wally, Katastroef of 'Dansen met de paterkes' kon meebrullen en lachen. Het was nog eens plezant!

Maar komen we hier meteen niet bij de kern van de zaak: in hoeverre komen de meeste ZWK'ers nog naar de repetities om er zich mooie muzikale gezangen eigen te maken – want als je ze hoort zingen, klinkt het echt nog wel kwalitatief heel behoorlijk – in plaats van te wachten op de traditionele pint achteraf.

Kan het de zangers nog schelen of ze binnen tien jaar nog bestaan? En wordt er echt niet veel te weinig moeite gedaan om een uitweg te zoeken, die de toekomst van de ZWK niet langer hypothekeert? Want op een bepaald moment blijven er misschien nét geen tien zangers meer over. En dan zitten we pas met een absoluut, definitief dieptepunt.

Misschien moet daarvoor toch echt iets meer moeite gedaan worden, want als je ziet hoeveel mensen nog steeds graag zingen (zie de Waelrantkoren, het betalend (!) koor van Bart Peeters,...), dan kan het toch niet zijn dat de Wandelkring daar geen graantje kan van meepikken. Maar dan moet je die mogelijke kandidaat-leden natuurlijk wel een programma aanbieden. En ze hoeven ook niet dadelijk mee te repeteren met de Zolderzangers...

Het jaarverslag van de ZWK in 2019

Zoals elk jaar vergastte secretaris Jan Leers de aanwezige leden op de algemene vergadering met een overzicht van hetgeen er in 2019 in onze kring gebeurde. En dat was wel wat, zoals je hieronder kan lezen.

Aan U het woord, Jan!

Jan Leers

SECRETARIS

Beste ZWK-vrienden,

Tradities zijn er om gerespecteerd te worden d.w.z. dat ik voor jullie het jaarverslag van 2019 zal voorlezen, ons 106de werkjaar.

In de Heilige Geest, onze vaste werkgever, waren we 9 x te horen op een eerste zondag. We waren er niet in mei omwille van de Eerste Communie en in oktober en november omwille van Carmenrepetities. We zongen er wel op Witte Donderdag (18/4) en Goede Vrijdag (19/4) en ook op 13 oktober en met Allerheiligen (1/11).

Het wegvallen van Sint-Jacob heeft als gevolg dat dit verslag wat korter zal zijn en dat het totaal aantal uitvoeringen een dozijn lager zal liggen dan de voorbije jaren.

We verzorgden er nog wel op 12 mei het huwelijksjubileum van de ouders van Jan Van den Eynde, één van de kapelmeesters.

Andere missen zongen we nog

-) op 22 maart, in Sint-Bavo te Wilrijk, voor de uitvaart van Marie-Thérèse Eyckerman, weduwe van Maurits Kersschot,

-) op 11 november, hier in de gebouwen van Sint-Norbertus, om onze overledenen te herdenken,

-) en op 24 november in Schilde-Bergen

Het muzikale hoogtepunt van 2019 waren zeker en vast de 2 uitvoeringen van Carmen op 16 en 17 november in samenwerking met het Vlaams Symfonisch Orkest, het Sint-Ceciliakoor uit Essen en een aantal losse projectzangers. Onder de deskundige, bezielende en enthousiaste leiding van Bart Van Casteren en met een aantal schitterende solisten was het genieten voor toehoorders en uitvoerders.

We vermelden hier ook nog onze deelname aan het concert met Nicole De Paepe, de componiste van Nachtelijke Optocht en Droomwereld, op 1 juni in het kasteel van Schoten en het Kerst-straatzingen op 21 december in de Antwerpse binnenstad. Dit brengt het totaal aantal op 21 uitvoeringen, die niet tot stand kwamen zonder de regelmatige herhalingen onder de deskundige, bezielende en enthousiaste leiding van ons aller Johan.

Dan volgt nu de rubriek ontspanning.

Op 10 januari hielden we – in dit lokaal – onze traditionele nieuwjaarsreceptie. Zoals steeds werd deze uitstekend verzorgd door Luc, Marc en Leo. Merci mannen.

Op 1 mei werd er gewandeld in 's Gravenwezel en op 30 november vierden we onze patrones, Sint-Cecilia, in de Jachthoorn. Onze gouden jubilaris Dirk werd hier in de bloemetjes gezet.

Volledigheidshalve vermelden we ook nog de jaarlijkse Algemene Vergadering die hier doorging op 24 januari.

Zo komen we aan de rubriek ledenbestand.

We begonnen het jaar met 32 leden en eindigden ook met 32.

Was er dan geen beweging? Toch wel.

Aan de ene kant mochten we Frans Switsers begroeten en aan de andere kant keerde Paul Avermate terug naar de ware bassenschaapstal.

We noteerden ook twee ontslagen nl. Tom Smulders en Samuel Shael.

Sinds vorig jaar eindigen we dit verslag met de rubriek “de vrouw in het Mannenkoor ZWK”.

Inderdaad, we worden nog steeds begeleid door Stefaniya en de 11 novemberviering werd opnieuw voorgegaan door An, de parochieverantwoordelijke van de Heilige Geest.

Maar daar bleef het niet bij.

Tijdens onze repetities in september en oktober werden de tenors geregeld bijgestaan door dames die, op donderdagavond en op vrijwillige basis, extra voor Carmen kwamen oefenen. Merkwaardig, want zeg nu zelf : “Tenor zingen is toch niet voor iedereen weggelegd.”

Even merkwaardig waren de verduveld straffe prestaties achteraf in ons lokaaltje.

Jammer misschien voor de betrokkenen, maar deze sollicitaties werden niet weerhouden. Echte mannen zijn uiteraard steeds welkom bij tenors en bassen.

Dat althans is de mening van uw dienaar, de secretaris.

**Bolderberg 1946
ZWK wijkt nooit ...**

advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringsmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar

Je beste
Verzekering

Weet je dat ...

...het een geruststellende gedachte was te zien dat onze leden nog steeds zonder monddoekjes repeteerden?

...er minder geruststellend nieuws kwam van onze voorzitter. Hij vertoeft tegenwoordig regelmatig in hogere sferen (zie foto) en van daaruit laat hij zich soms zo neerbuigend uit over onze lage wereld, dat hij al zes weken op rij zijn geheimen niet wil prijs geven omtrent zijn 'Platenkast'. Maar verluidt komt hij stilaan opnieuw met de voetjes op de grond...

...ons Russisch er echt wel op vooruitgaat. We kregen steeds maar nieuwe stukken te verwerken met als enige bedoeling ons Russisch verder te verfijnen.

...sommigen al die wijzigingen niet meer zagen zitten en de vraag prangend werd of we dit concert wel zouden uitvoeren. Het antwoord vind je elders in deze Eigen Krabbels.

...onze penningmeester ons een week langer dan voorzien in het ongewisse liet omtrent de financiële situatie van onze kring omdat hij zo nodig naar Oostende moest. Hopelijk heeft hij zich daar niet vergist van de juiste kas.

...andere bestuursleden ook al hun koor in de steek lieten om te gaan overnachten in gebieden met witte nachten en zelfs iglo's. Zijn dat Lappen, seg!

...ook redactieleden hun niet te stelpen drankverbruik wel eens zien ontaarden in een pijnlijk 'pootje'. Groot is de verbazing dan om hen te zien zwelgen in overdreven waterverbruik.

...de kring vanaf 27 maart nog minder actief werkende leden telt? Amper vier bassen en vier tenoren zorgen er nog voor dat de rest van het koor tijdig zijn pensioengeld krijgt. Tijd dat er wat jeugd bijkomt!

...onze 'Carmen' mama werd van een lieve meisjestweeling. Men kijke verder in 'Personalial'.

...onze vrienden van deChorale op 31 maart (Singel), op 5 april (Sint-Rombouts Mechelen) en op 10 april (Carolus Borromeus) uitpakken met de Matthaüs Passion van J.S. Bach.

...onze vriend WillemDC genezend is van een stevige longontsteking. We wensen hem uiteraard een spoedig algeheel herstel.

...we onze leden erop willen wijzen dat nog steeds meer mensen sterven aan griep dan aan de coronaziekte. Pas dus goed op met zware verkoudheden!
...we niet begrijpen waarom sommige leden in deze zompige periode toch absoluut willen blijven overnachten aan de Belgische en Nederlandse kust.

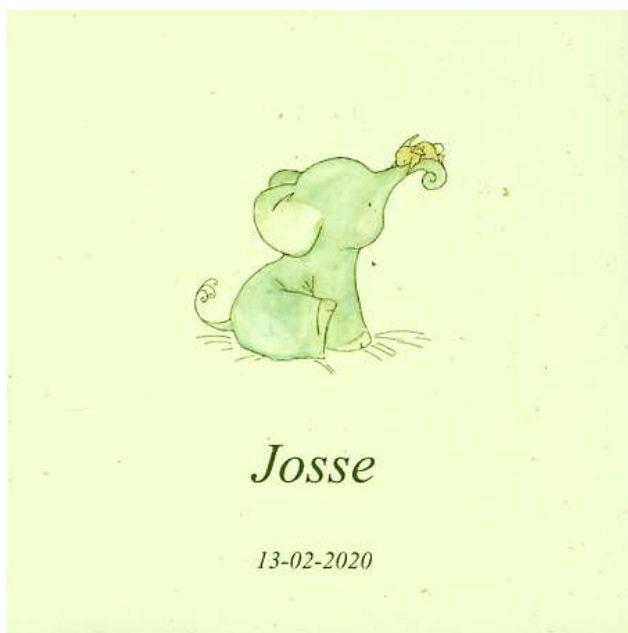
...de voorbereidingen voor '50 jaar Radeske' volop bezig zijn. De werkploeg belooft er alleszins een geweldig feestje van te maken voor leden en ex-leden van de kring.

...een deel van die werkploeg bij storm en ontij ging kijken of er niet te veel opruimwerk noodzakelijk was na al die hevige winden. Naar het schijnt bleef het vooral bij kijken en 'vergaderen' in 't Ligt Daar', een gekende brasserie aan het rondpunt in Lichtaart.

...onze vrienden van de Sint-Anna-ten-Drieën op Linkeroever een samenzangconcert organiseren met de Waelrantkoren op zaterdag 14 maart om 20u.

Personalia :

Geboortes:

- **Josse Dewilde**

zoontje van Stijn en An Dewilde –
Van Ael

geboren op 13 februari om 15u04
3kg 190

53 cm

achtste kleinkind van Jul en Nicole
Van Ael – Tyck
(het zesde jongetje !)

- **Julia en Isabella Schweiger**

tweeling van Sandra (**Carmen !**)

Paelinck en Jan Schweiger

geboren op 15 februari 2020

(4,5 weken te vroeg)

Julia: 43cm en 2kg115

Isabella: 43,5cm en 2kg040

Hartelijk gefeliciteerd aan de ouders, grootouders en familie!
Veel geluk ermee!

Onze voorbije activiteiten :

Zondag 2 februari 2020
Donderdag 6 februari 2020

Heilige Geest – Maria Lichtmis
Sint-Norbertus – Algemene Vergadering

In de nabije en verre toekomst :

Zondag 1 maart 2020 – 10u30

Heilige Geest – 1^e zondag v/d vasten

Zondag 5 april 2020 – 10u30
Donderdag 9 april 2020 – 19u00
Vrijdag 10 april 2020 – 19u00
Zondag 12 april 2020 – 9u30

Heilige Geest – Palmzondag
Heilige Geest – Witte Donderdag
Heilige Geest – Goede Vrijdag
Heilig Sacrament Merksem – Pasen
(Lambrechtshoekenlaan – Kerkhofblommestraat)

Zondag 31 mei 2020

RADESKE – 50 jaar

Zondag 7 juni 2020 - namiddag

Bozar ? - Singing Brussel concert

Werkten mee aan dit nummer:

Guido De Graeve, Johan Clerckx, Detlef Bitter, Elena Borisenko, Jan Leers, Jenny Backx, Frans Switsers, Sandra Paelinck, Nicole Tyck, Tony Ah Munn, Luc Korthout, Hugo De Maeyer, Marc Mattheussen, Ludo Engelen, Marcel Coppens (v.u.).